

beide sammen paa den Maade, at det bliver et Eendomsforhold, der indtræder. Jeg er ikke sangvinisk i mine Betragtninger, det tror jeg aldrig, jeg har været, jeg tror ikke, at vi i Løbet af 10—15—50 Aar komme ind i en Gulbalder, hvor Tngen reiser fra Danmark til Amerika, det tror jeg ikke. Der er som bekendt lidt nok til os nu og der bliver flere og flere. Det er heller ikke min Mening, at det vil komme dertil; at vi blive Leiemænd Allesammen; det er Noget, som ligefrem Naturlovene forbyder. Man ser nemlig fra de høieste til de laveste Stabninger, at Uligbeden har sat sit Stempel paa hele Veien. Men det er heller ikke altid Lighed, der gjør Folk lykkelige; det er ikke altid de høie, gyldne Sale, den større Rigdom, der gjør Folk lykkelige, men det, at Folk føle sig rolige, kunne være sikke paa en rolig Tilværelse i deres tarvelige Forhold. Hvad vil det ikke sige, naar en Mand kan sige til sig selv: Her stod min Bugge, her kan jeg blive, saa længe jeg svarer mine Pligter baade til Konge, Kirke, Præst o. s. v., saa er jeg suveræn Mand her. Men som Forholdet er nu, saa vide de ikke, hvad Dødtid eller hvilket Aar de kunne blive rystede ud fra deres rolige, fredelige Arne; de vide undertiden ikke, naar Tordenskyen kommer oppe fra de høiere liggende Steder, jeg mener fra Taarnene, og de kunne blive rystede ud undertiden i Følge et blot og bart Lune, der kan stikke paa andre Steder. Det svæver som et Damoklessværd over deres Hoveder; det er muligt, at det aldrig falder ned, det er ikke faldet ned i et af hundrede Tilfælde maaste, paa det Gode, hvor de bo, men blot at det sker i et af 200 Tilfælde, saa er det nok, thi da hænger det der. Hvis Lovforslaget kommer ud, ville baade Leier og Eier komme til at føre et ganske anderledes roligt Liv, thi de komme til at respektere hinandens Meninger. Lad os kaste et Blik ud her og blot se paa de 33,000 Leiehusmænd og tænke os deres Stilling; er det virkelig Menneſter i den Forstand, som naar vi her tale om Menneſter, politiske, fuldmyndige Menneſter? Efter min Mening ere de villieløse Redskaber og kunne ikke blive andet. Naar vi se dem omtalte som Beboerne af store Skovstrækninger rundt omkring i Danmark, der ere trukne som en Perlekrands paa en Traad, er det saa virkelig Menneſter af en særegen Race, som hverken gaa til Høire eller Venſtre, men i den Retning, som Basunen blæser fra høiere liggende Steder? Det er de ikke. Jeg siger, at saa snart Lovforslaget bliver op-høiet til Lov, vil der komme ganske andre Forhold til Stede. Jeg siger, det nytter naturligvis ikke Noget, at man har store

Kobbertage, naar Grunden er bygget paa Tørvemoser; det nytter ikke; at man lever godt her i Danmark, naar Undergrunden er daarlig, thi Tngen veed, hvor længe Samfundsbuyningen staar. Det er ikke altid det, der glimrer mest, som holder lænast; det steer undertiden, at den fattige Braa staar, naar de store Buyninger ere ramlede sammen. En saadan Tingenes Stilling tror jeg ikke, er gavnlig for Samfundet. Men lad nu os, som have Ansvar og Midlerne til at raade Bod paa dette Forhold, sidde her i Ro og Mag og i Enighed og Samdrægtighed gjøre, hvad vi kunne, selv om det kun bliver et mindre Skridt fremad. Det er netop de Midler, der forebyggge Sygdommen, inden den kommer til Udbrud, som ere de mest tjenlige. Som saqt; lad os her gjøre, om ikke store, saa dog smaa Skridt fremad, i dette Forhold, saa skulle De se, Betsignelsen vil følge efter.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Clausen): Jeg har glemt at gjøre opmærksom paa, at der har indſneget sig en Trykfeil i § 6, idet der henvises til § 5, men det skal være til § 4. Jeg vil gjøre ærede Medlemmer opmærksomme derpaa. Der næst vilde jeg, hvad jeg glemte forrige Gang, jeg havde ordet, henviser det ærede Medlem fra Hjerteminde (M. Andersen) til Begyndelsen af § 3. Han vil der finde, at der ingen Forbedring kan gjøres af Husleieren eller Husmanden, uden at der er taget et saadant Forbehold, at Eieren derved er fuldstændig sikret. Han kan altsaa ikke paa egen Regning foretage Udgifter, som han kan vente dækkede af Eieren i sin Tid. Der staar her, at det er „betingsløst af, at Fæstteren eller Eieren enten har udført disse“ — Grundforbedringer — „ifølge kontraktmæssigt Paalæg af Eieren, eller han forud har erhvervet Eieren skriftlig Anerkjendelse af Buyningernes eller det paagældende Jordstykkes Tilstand forinden Buyningsarbejdet eller Grundforbedringens Foretagelse, eller i Mangel deraf har sørget for ved en Synsforretning at bevisliggjøre samme, samt at han umiddelbart forinden Arbejdet paabegyndes, derom bevislig har gjort Anmeldelse for Eieren.“ Man har der taget alle de Forsigtighedsregler, der kunde tages, for at Eieren ikke skulde kunne gaa hen og sætte Bekostninger i Scene og fordrø Erstatning, uden at Eieren derimod var sikret paa en betryggende Maade. Den ærede Minister tror ikke, at Forholdene her i Landet ere saadanne, at man egentlig har nogen Grund til at være ængstelig for den kortere Opſigelsesfrist, der er gjældende. Ja, derom